

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **V.K.**
zastoupena advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2021, č. j. 26183-3/2021-900000-311, ve věci přestupku

takto:

- I. V řízení se **pokračuje**.
- II. Žaloba se **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. Dne 18. 7. 2018 byla Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj provedena v provozovně žalobkyně kontrola, při které bylo zjištěno, že se v ní nacházely 2 zařízení typu Jewel. Následně byla žalobkyně rozhodnutím Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 22.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

3. 2021, č. j. 4773-4/2021-570000-12 uznána vinnou ze spáchání přestupku uvedeného v § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách ve znění účinném do 31. 12. 2019 (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterého se měla dopustit tím, že ve své provozovně od přesně nezjištěné doby, prokazatelně však dne 18. 7. 2018 provozovala na 2 ks technického herního zařízení typu Jewel hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách, ke které nebylo uděleno povolení podle zákona o hazardních hrách, čímž porušila zákaz stanovený v § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. Za tento přestupek jí byla uložena pokuta 60 000 Kč a současně byla žalobkyni uložena povinnost uhradit náklady řízení. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.

2. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a namítala zejména, že:

- Zařízení typu Jewel nepodléhá zákonu o hazardních hrách, nejedná se totiž o hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 uvedeného zákona. U uvedené soutěže chybí prvek náhody či jiné neznámé okolnosti, který by rozhodoval o výhře či prohře. Ten není přítomen v tzv. bonusové otázce, jejíž hodnota výrazně převyšuje sázku. U zařízení Jewel je hodnota otázky či úkolu vždy vyšší, než vklad soutěžícího do každého kola. Proto pokud soutěžící odpoví správně na všechny otázky, vždy vyhraje. Pomocí tlačítka *Info* má soutěžící náhled na hodnotu následující otázky (tedy i náhled na skutečnost, zda se objeví bonusová otázka a v jaké výši) a záleží tak zcela na jeho schopnostech a znalostech, nikoliv na náhodě, zda vyhraje či prohraje. Správní orgány nesprávně vyhodnotily skutečnost, že soutěžící má náhled na hodnotu následující otázky a může hru kdykoliv ukončit. Rovněž nesprávně uvedly, že jde spíše o prvek dobrovolné účasti na hazardní hře. Podle žalobkyně mají bonusové otázky kompenzovat případné ztráty hráče, kdy se předpokládá, že hráč neodpoví správně na všechny otázky. Rozhodující jsou znalosti a dovednosti hráče, nikoliv náhoda. Hodnota bonusové otázky se nepřisazuje do kreditu, nýbrž do banku. Bank však není výhrou. V každém kole je hodnota otázky vždy min. o 10% a min. o 1 Kč vyšší než hodnota vkladu do soutěžního kola. I kdyby soutěžícímu nebyly v průběhu soutěže nabídnuty žádné otázky s vyšší hodnotou než toto 10% navýšení vkladu, platí, že pokud soutěžící správně odpoví v průběhu soutěže na soutěžní otázky a zvládne celou soutěž, získá vždy min. o 10% více, než do soutěže vložil. Navíc v případě úplné prohry má soutěžící k dispozici otázku poslední záchrany, ve které má na výběr z 10 možností a při správné odpovědi hráč získá 105% původního vkladu. Náhodu podle žalobkyně nelze spatřovat ani v tom, že soutěžící musí odpovědět na otázku a vybrat si jednu možnost z 10 nabízených v časovém limitu 10 vteřin. Pokud soutěžící odpověď zná, nebude pro něj problém v časovém limitu odpovědět. Delší časový limit by umožnil vyhledání správné odpovědi přes mobilní telefon. Žalobkyně ve správním řízení navrhla k prokázání existence otázky poslední záchrany jako důkaz videozáznamy z kontrolních nákupů od Celního úřadu pro Zlínský kraj. Žalovaný však tento důkazní návrh nevypořádal. Žalobkyně jej navrhla jako důkaz i v řízení soudním. Nadto žalovaný nesprávně vymezuje otázku poslední záchrany jako samostatnou část hry. K tomu podle žalobkyně není důvod. U předmětných zařízení nelze ani hovořit o absolutní nenávratnosti zaplaceného vkladu, neboť hráč má vždy možnost soutěž ukončit a nechat si vyplatit zbývajícím kredit, a to i před první otázkou či úkolem, než je přijme a začne soutěžit.

- nebyla provozovatelem předmětných zařízení, jelikož nepronajala místo k provozování soutěží společnosti DP&K-CZQ s.r.o., toto místo společnosti pronajal pan Hájek, který za pronájem dostával od uvedené společnosti nájemné. Na provozu žalobkyně neměla žádný ekonomický zájem. Nebylo prokázáno, že žalobkyně v den kontroly skutečně provozovala technická zařízení ve smyslu jejich obsluhy, vyplácení výher apod.
  - uložená pokuta je nezákonná a nepřiměřená. Podle žalobkyně je zcela nepřiměřené, aby jí byla uložena pokuta ve výši 60 000 Kč za 1 den provozování předmětných zařízení. To by znamenalo, že za roční provoz by pokuta činila 21 000 000 Kč. Navrhla moderaci výše pokuty soudem.
3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a argumentoval v souladu s napadeným rozhodnutím.
  4. Řízení bylo ve věci přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 155/2021, kdy Nejvyšší správní soud rozhodoval o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 18. 5. 2021, č. j. 65 Af 35/2019-107, ve kterém soud ve vztahu k výroku o pokutě dospěl k závěru, že výrok napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu I. stupně neodpovídá jeho odůvodnění.
  5. Nejvyšší správní soud (NSS) svým rozsudkem ze dne 28. 12. 2022, č. j. 2 As 155/2021-51 zrušil uvedený rozsudek krajského soudu a věc vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení krajský soud žalobu svým rozsudkem ze dne 22. 2. 2023 zamítl. Uzavřel mj., že uložená pokuta nebyla nepřiměřená.
  6. S ohledem na uvedené soud výrokiem I. tohoto rozsudku rozhodl o pokračování v řízení, neboť již odpadl pro jeho přerušení.

B. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

Zařízení typu Jewel je hazardní hra

8. V nyní projednávané věci je spor o to, zda zařízení typu Jewel, resp. hra na něm provozovaná naplňují definiční znaky hazardní hry uvedené v § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, zejména pak zda je u ní přítomen prvek náhody či jiné neznámé okolnosti, která rozhoduje o výhře či prohře. Skutkový stav mezi účastníky v tomto směru sporný nebyl.
9. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách platí, že „*hazardní hra se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost*“.
10. Z citovaného ustanovení vyplývá, že definičními znaky hazardní hry jsou prvek dobrovolnosti a vkladu, prvek náhody a prvek výhry nebo prohry. Pro posouzení prvku náhody je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu hráče a jak se technická zařízení projevují „navenek“, nikoli fungování hardwarového či softwarového vybavení herních

zařízení (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32 nebo ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018-55). Pro vyhodnocení nastíněné sporné otázky je nutné nejprve postavit najisto způsob, jakým hry na uvedených zařízení probíhají. Jelikož tato skutečnost nebyla mezi účastníky sporná, soud pouze ve stručnosti nastíní průběh hry. Ve zbylém rozsahu soud odkazuje rozhodnutí správních orgánů.

11. Hra na zařízení Jewel probíhá tak, že hráč vloží do přístroje peněžní prostředky, které jsou načteny do kreditu. Hráč má možnost volby výše sázky na jednotlivé dílčí hry (otočení válců a zobrazení otázky). Po učinění jednotlivých sázek se objeví otázka s určitou hodnotou, která je v celkovém součtu vždy vyšší, než vsazená částka. Při kontrolním nákupu probíhala hra s výší sázky 5 Kč, celková hodnota otázky činila 6 Kč (při zvýšení sázky na 10 Kč činila celková hodnota otázky 11 Kč, při sázce 20 Kč, pak byla celkový výše sázky 22 Kč). Hodnota otázky je nicméně složena ze dvou složek. První z nich tvoří samotná sázka, druhou pak přidaná hodnota. Hráč na jednotlivé otázky nemusí odpovídat rovnou, ale může je odkládat do banku a odpovědět na ně později nebo je směnit za obrázek. Hra obsahuje dva druhy banků. Prvním z nich je tzv. bank, do kterého plyne část hodnoty otázky tvořené přidanou hodnotou u každé otázky. Vedle tohoto banku hra obsahuje tzv. Jewel bank, do kterého putuje hodnota otázky tvořená vsazenou částkou. Tedy při sázce 5 Kč míří do banku 1 Kč, do Jewel banku 5 Kč. Pokud hráč vyčerpá veškerý kredit, může plynule přejít k tomu, že bude vsázet částky nastrádané v banku. Hodnota každé otázky neodpovídá konstantně 10 % (resp. 20 % u sázky 5 Kč) vsazené částky, nýbrž může být i vyšší (správními orgány označována jako bonusová otázka). Hodnota této otázky pak celá míří do banku. Částku nastrádanou v banku může hráč převést do kreditu zodpovězením otázky, nebo složením obrázku skládajícího se z 6 dílů (puzzle), který je hráči předtím zobrazen na dobu 5 vteřin. Na složení obrázku má hráč k dispozici 60 vteřin. V případě neúspěšného převedení částky z banku do kreditu má hráč k dispozici tzv. otázku poslední záchrany, ve které při zodpovězení otázky a správném výběru odpovědi z 10 nabízených možností, získá hráč 105 % původně vsazené částky; na odpověď má hráč 10 vteřin. Po převedení částky na kredit může hráč tuto částku vybrat jako výhru nebo pokračovat ve hře. Po vyčerpání veškerého kreditu i částky uložené v banku, dochází bez dalšího k zahájení hry Jewel o částku nastrádanou v Jewel banku. Tato hra spočívá v 5 stupních, kdy v každém stupni hráč odpovídá na otázku, kdy má na výběr nejprve dvě možnosti, ve druhém kole 4 možnosti atd. V každém kole má hráč na odpověď 10 vteřin. Při chybné odpovědi hráč ztrácí částku nastrádanou v Jewel banku a dostává k dispozici otázku poslední záchrany (viz výše).
12. Správní orgán I. stupně a ve shodně s ním také žalovaný dospěli k závěru, že prvek náhody je u obou zařízení spatřován v tzv. otázkách s bonusovou hodnotou. Hráč totiž neví, zda v průběhu celé hry tyto otázky dostane a jaká bude jejich hodnota. Náhled hráče na hodnotu nejbližší následující otázky je podle správních orgánů nerozhodný, neboť hráč má náhled na toliko 1 následující otázku a je tím motivován k tomu, aby neustále vsázel a doufal, že narazí na otázku s vyšší hodnotou. Hru je nutné vnímat jako celek. Dále správní orgány označily za zcela zásadní, že hodnota této bonusové otázky míří celá do banku. Částky nastrádané v těchto bankách lze směnit na kredit velmi jednoduchým složením obrázku, který je nadto hráči předem ukázán. Jedná se tak o úkol natolik jednoduchý, že dovednostní prvek je v tomto směru zcela zanedbatelný. Je sice možné částky z uvedených banků získat i odpovídáním na otázky, avšak jedná se o cestu pro hráče zbytečně riskantní. Lze tak říct, že částky nastrádané v banku představují jakýsi kvazikredit, který je velmi jednoduché směnit na kredit, který lze vybrat jako výhru. Z pohledu hráče je tedy náhoda

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

v množství a hodnotě bonusových otázek, které pro něj prakticky značí výhru, kterou může buď dále vsadit, nebo jí vybrat. O tom svědčí také skutečnost, že částky nastrádané v banku lze oproti částkám v Jewel banku vybrat velmi snadno. U posledně zmíněných banků je totiž nutné odpovídat na otázky v krátkém časovém intervalu 10 vteřin. Aby hráč získal hodnotu z těchto banků, je nutné zvládnout všechny otázky, kdy postupně dochází k navyšování jednotlivých možností, přičemž o částky rovnající se vsazeným se hraje až v posledních kolech. Z pohledu hráče je získání těchto částek natolik složité, že lze částky v těchto bankách považovat za prohru. Je sice možné, že hráč díky svým schopnostem a znalostem dosáhne výhry i v těchto bankách, nicméně bude-li mít hráč štěstí, je pro něj výhrou částka v banku. Lze tak říct, že v každém kole je při sázce 5 Kč sázka v podstatě prohrou, a částka 1 Kč výhrou. S ohledem na to, že bez přítomnosti otázky s vyšší hodnotou je nižší než vsazená částka, jedná se o prohru. Proto právě existence a hodnota bonusové otázky rozhoduje o výhře či prohře. Podle správních orgánů přítomnost otázky poslední záchrany neznamena, že se nejedná o hazardní hru. Jedná se o hru nezávislou na zbylých částech hry, kdy jediný pojící prvek je celá hráčem vsazená částka, kterou hráč může získat. K otázce poslední záchrany nadto nemusí dojít, např. když hráč vyhraje. Celý mechanismus jen láká hráče k tomu, aby prohrál veškerý kredit, neboť bude mít možnost jak jej získat celý zpět. Podle správních orgánů je i tato soutěž vystavěna na náhodném principu. Z pohledu průměrného hráče je totiž díky nedostatku času spíše otázkou náhody, zda odpoví správně. Hráč má totiž na výběr z 10 velmi podobných možností odpovědi a časový limit 10 vteřin je nedostatečný pro to, aby si hráč mohl svou odpověď rozmyslet. Náročnost otázek je též neúměrně vysoká průměrnému spotřebiteli.

13. Podle názoru krajského soudu správní orgány identifikovaly prvek náhody zcela správně. Jejich úvahy jsou zcela logické a odpovídají zjištěnému skutkovému stavu.
14. Zařízení, která byla z hlediska přítomnosti prvku náhody zkoumána správními orgány, se stylem hry liší od zařízení, které byly již předmětem přezkumu NSS (srov. rozsudky ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018-40 nebo ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018-55). U dříve posuzovaných zařízení spočíval prvek náhody v přidělování hodnot jednotlivým otázkám. Podle názoru zdejšího soudu je nicméně totožný prvek náhody přítomen i u zařízení Jewel, přestože je sofistikovaně ukryt mechanismem hry.
15. Pro posouzení celé věci je rozhodující funkce banků, které jsou v jednotlivých hrách obsaženy a také skutečnost, že hráč nemusí na pokládané otázky odpovídat. Z pohledu hráče je naprosto zásadní, že částka, kterou vsadí, míří do tzv. Jewel banku. Hry v popsanych bankách jsou vystavěny na kombinaci prvku náhody a vědomostního prvku. Otázky, které musí hráč zodpovědět, aby získal částku nastrádanou v těchto bankách, jsou velmi složité, časový limit je zejména v závěrečných kolech s ohledem na zvyšující se počet možností natolik krátký, že sotva stačí k přečtení otázky a nabízených možností. Hráč také musí splnit takřka všechna kola, aby získal částku odpovídající částce nastrádané v uvedených bankách. Jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, v závěrečném kole hráč vybírá správnou odpověď z 10 nabídnutých možností. S ohledem na velmi krátký časový limit je ale spíše otázkou tipování, a tedy náhody, zda hráč odpoví správně. Jen samotné přečtení otázek zabere hráči v průměru 8 až 9 vteřin. Hráč tak musí odpovídat, aniž by měl reálnou možnost se důkladně seznámit s nabízenými možnostmi (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2020, č. j. 5 As 379/2019-51). I kdyby však hráč po přečtení otázky znal správnou odpověď, musí nabízené možnosti přečíst, neboť musí

správnou odpověď nalézt mezi ostatními a dotykem na obrazovku jí označit. V obou případech se hráč dostává do časové tísně a je nucen zkrátka tipovat. Proto se nejedná jako relevantní provádět důkaz znaleckým posudkem znalce V. Č. a pravidly hry AZ-KVÍZ, která probíhá v ústní formě bez nabídky správných možností. I ve hře o Jewel bank tedy dominuje náhoda a prvek vědomostní je upozaděn (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2014, č. j. 9 Afs 150/2013-79, č. 3132/2014 Sb. NSS). V tomto směru se krajský soud rozchází s hodnocením správních orgánů. Na zákonnost jejich rozhodnutí to však nemá vliv.

16. V případě banku je situace jiná. Do těchto banků míří „přidaná hodnota“ jednotlivých sázek, která je mnohem menší, než samotná vsazená částka. Pokud tedy hráč nenarazí na otázku s vyšší hodnotou, kdy celá její hodnota rovněž míří do těchto banků, je při každém roztočení válců (tedy dílčí hře) ve ztrátě. Při zvážení výše uvedeného závěru, že částku nastřádanou v Jewel banku hráč může získat opět v zásadě jen díky náhodě, lze dospět k závěru, že o výhře či prohře skutečně rozhoduje frekvence a hodnota bonusových otázek. Jak správně uvedly správní orgány, částky nastřádané v banku může hráč velmi snadno převést do kreditu, který lze vybrat jako výhru. Žalobkyní zmiňovaný vědomostní prvek hraje při výběru částek z uvedených banků zcela zanedbatelnou roli. Složení obrázku skládajícího se ze 4, resp. 6 dílů při předchozím zobrazení složeného obrázku a při dlouhém časovém limitu (ve srovnání s časem, který má hráč na odpověď u otázek z Jewel banku) se jeví jako čistě formální prvek, který má zamaskovat skutečnost, že částky nastřádané v těchto bankách jsou v podstatě výhrou. Prvek náhody spočívající ve frekvenci a hodnotě bonusových otázek je tedy v popsáném procesu hry zcela zásadní a rozhoduje o celkové výhře či prohře hráče (o množství prostředků v banku).
17. Na uvedeném závěru nic nemění ani možnost náhledu na hodnotu další otázky a případné ukončení hry. Možnost takového postupu totiž jednak nic nemění na tom, že hodnota je bonusové otázky přidělována zcela náhodně, bez možnosti ovlivnění procesu přidělení hodnoty. Podstatné pak je, že hráči je takto odhalena hodnota nejbližší následující otázky, nikoli otázek dalších (hodnota je odhalována postupně vždy ve vztahu ke každé otázce); hráči tedy i přes plnou vědomost aktuální dílčí prohry jsou motivováni k pokračování ve hře onou neznámou okolností – hodnotou dalších (budoucích) otázek. Co se týče možnosti vystoupit ze hry po odhalení hodnoty následující otázky, konstatuje soud, že jde o okolnost, která se vztahuje spíše k posouzení prvku dobrovolnosti účasti na hře, nikoli prvku náhody (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32).
18. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem správních orgánů v tom, že ani existence tzv. otázky poslední záchrany nemůže ovlivnit závěr o existenci prvku náhody v posuzovaných hrách. Mechanismus otázky poslední záchrany láká hráče k utracení všech vložených prostředků, neboť pouze za této situace se jim s jistotou otevírá šance na jejich vrácení v plné míře, navíc navýšené o 5 %. Zjistí-li hráč, že v první (základní) hře valnou část vložených prostředků již prohrál (z 500 Kč mu zbývá např. 300 Kč), bude pro něj zjevně lákavější prohrát vše a pokusit se o získání všech prostředků navýšených o 5 % zpět (tedy 525 Kč), než si nechat vyplatit zbývající část vložených prostředků (300 Kč). Tím jsou hráči podněcováni ke ztrátě většího množství finančních prostředků, neboť namísto původní nižší ztráty (v uváděném příkladu ve výši 200 Kč), může hráč, vedený vidinou „otázky poslední záchrany“, přijít o veškeré vložené prostředky (shodně též rozsudky NSS ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 429/2019-22 nebo ze dne 20. 11. 2020, č. j. 5 As 379/2019-51). Nelze též nevidět, že samotný princip otázky poslední záchrany je vystavěn na stejném principu jako hry o Jewel bank. I otázka poslední záchrany je tedy vystavěna na náhodném

principu, ačkoliv se může na první pohled tvářit jako čistě vědomostní samostatná část soutěže (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2020, č. j. 5 As 379/2019-51). K jejímu úspěšnému zvládnutí musí hráč správně odpovědět na otázku z 10 nabízených možností v časovém limitu 10 vteřin. S ohledem na velmi krátký časový limit je ale spíše otázkou tipování, a tedy náhody, zda hráč odpoví správně. Jen samotné přečtení otázek zabere hráči v průměru 8 až 9 vteřin. Hráč tak musí odpovídat, aniž by měl reálnou možnost se důkladně seznámit s nabízenými možnostmi. Hráč musí nabízené možnosti přečíst bez ohledu na to, zda zná správnou odpověď, neboť i při její znalosti musí správnou odpověď nalézt mezi ostatními a dotykem na obrazovku jí označit. I v otázce poslední záchrany tedy hraje dominantní roli prvek náhody.

19. K námitce, že předmětná zařízení nesplňují rozmezí povinného výherního podílu upravené v § 50 odst. 1 zákona o hazardních hrách, krajský soud uvádí, že se jedná o vlastnost, kterou musí splňovat technická hra k tomu, aby hra na ní mohla být povolena. Nejedná se však o definiční znak technické hry. Zákonná definice technické hry je obsažena v § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Tu předmětná zařízení nepochybně naplňují, neboť hra na nich je provozována prostřednictvím technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím. Zákon o hazardních hrách dále v § 42 odst. 1 větě druhé uvádí demonstrativní výčet technických her, mezi které se řadí např. válcová hra, elektromechanická ruleta a elektromechanické kostky. Z toho plyne, že za technickou hru mohou být považovány jakékoliv jiné hry provozované prostřednictvím technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím. V nyní řešené věci je lhostejné, zda zařízení Jewel je hrou válcovou či jinou. Podstatné je, že splňuje znaky technické hry a znaky hazardní hry uvedené v § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách.
20. Krajský soud dále neshledal, že by mělo být rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné z důvodu neposouzení prvků technické hry. Předně je nutné uvést, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalovaného tvoří pro účely přezkumu jeden celek. K nepřezkoumatelnosti je sice soud povinen přihlédnout z moci úřední [srov. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], nicméně je povinen tak učinit pouze v případě, že mu nepřezkoumatelnost rozhodnutí brání ve vypořádání řádně uplatněného žalobního bodu (srov. usnesení NSS ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS). Správní orgán I. stupně se ve svém rozhodnutí zabýval tím, zda předmětná zařízení naplňují definiční znaky technické hry ve smyslu § 42 zákona o hazardních hrách a dospěl k závěru, že ano.
21. Dále žalobkyně namítala, že u předmětných zařízení nelze hovořit o absolutní nenávratnosti vkladu, když hráč může hru kdykoliv ukončit. Podle názoru krajského soudu je námitka žalobkyně zavádějící. Žalobkyně totiž nesprávně vymezuje pojem vklad, resp. zákonný termín sázka (srov. § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Ze shora popsaného principu fungování vyplývá, že prostředky vložené do přístroje nejsou sázkou. Jedná se o částku načtenou jako kredit. Za sázku lze považovat až zvolenou výši kreditu, kterou hráč stisknutím tlačítka START vsadí na dílčí hru (otočení válců). Takto vsazenou částku si již nemůže vybrat zpět na rozdíl od částky vložené do přístroje, která je načtena jako kredit. Samotná možnost ukončit hru kdykoliv v jejím průběhu a vybrat si částku vedenou jako kredit pak představuje prvek dobrovolnosti (viz výše).
22. Krajský soud se neztotožňuje ani s námitkou, podle které správní orgány nevypořádaly důkazní návrh v podobě videozáznamů z kontrolních nákupů na zařízení Jewel od Celního úřadu pro Zlínský kraj z řízení vedeného pod sp. zn. 41369/2018-640000-61. Tímto důkazním návrhem žalobkyně chtěla prokázat existenci otázky poslední záchrany.

Správní orgán I. stupně se uvedeným důkazním návrhem zabýval a s ohledem na to, že nepochybně existenci otázky poslední záchrany, neshledal jej relevantním. Ani krajský soud nepovažoval za potřebné provést navrhované videozáznamy jako důkaz. Nutno říci, že ze samotného důkazního návrhu není zřejmé, jaká skutečnost by měla být uvedenými videozáznamy prokázána. Pokud touto skutečností měla být existence otázky poslední záchrany, tak je nutné konstatovat, že její existence není ve věci vůbec sporná. Pokud pouze skutečnost, že se ve hře vyskytuje otázka „*Bitva o Midway proběhla ve kterém roce?*“, pak soudu není zřejmé, jaký význam by tato skutečnost měla při hodnocení existence prvku náhody.

23. Na základě výše uvedeného krajský soud uzavírá, že zařízení Jewel je hazardní hrou ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách (ke stejnému závěru dospěl také NSS, srov. rozsudek ze dne 25. 1. 2022, č. j. 4 As 288/2021-111). Námitky žalobkyně vůči tomuto závěru nejsou důvodné.

Žalobkyně byla provozovatelem zařízení Jewel

24. Další okruh námitek žalobkyně směřoval vůči závěru správních orgánů, že žalobkyně předmětná zařízení neprovozovala.
25. Podle § 5 zákona o hazardních hrách platí, že „*provozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry*“.
26. Správní orgán I. stupně svůj závěr o tom, že žalobkyně předmětná zařízení provozovala, odůvodnil tím, že zařízení byla umístěna v provozovně žalobkyně, žalobkyně se podílela na provozu zapínáním a vypínáním zařízení, ale i dalšími činnostmi, jako např. nulováním výše výher na zařízeních a fyzickou výplatou výher z tržeb provozovny.
27. Krajský soud se i v tomto ohledu ztotožňuje s názorem správních orgánů a poukazuje na judikaturu NSS, podle které každý, kdo svým jednáním naplní znaky provozování hazardní hry (lhostejno, zda jde o vlastníka technických zařízení, osobu, která bude mít zařízení v nájmu, či jakoukoli třetí osobu), může být považován za provozovatele hazardní hry (srov. rozsudky ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018-40 nebo ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38). Právní závěry vyslovené v uvedených rozsudcích byly sice vysloveny ve vztahu k úpravě zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách účinného do 31. 12. 2016, avšak s ohledem na takřka totožné vymezení pojmu „provozování hazardní hry“ v obou předpisech, je možné uvedený názor aplikovat i ve vztahu k zákonu o hazardních hrách.
28. Podle názoru krajského soudu správní orgány obou stupňů po právní stránce dospěly ke správným závěrům, a sice že žalobkyně provozovala zařízení umístěná u ní v provozovně ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Žalobkyně vědomě a aktivně vytvářela podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v její provozovně a vyplácela výhry. Soud nemá pochyb o tom, že žalobkyně vykonávala služby související se zajištěním provozu technických zařízení. Bez aktivního jednání žalobkyně by nebylo fungování technických zařízení vůbec možné. Z uvedených důvodů krajský soud

neshledal důvodnou námitku, že z provedených důkazů nevyplývá, že žalobkyně v den kontroly provozovala herní zařízení.

Uložená pokuta není nepřiměřená

29. Poslední okruh námitek směřoval vůči výši uložené pokuty. Krajský soud na úvod připomíná, že stanovení výše pokuty závisí na správním uvážení správního orgánu, kterému zákon poskytuje ve stanovených hranicích volný prostor k úvaze a rozhodnutí. Z povahy rozhodnutí učiněného na základě správního uvážení plyne i omezený rozsah soudního přezkumu uložené sankce (viz např. rozsudky NSS ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62, č. 225/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, č. 2671/2012 Sb. NSS). Při posouzení zákonnosti uložené pokuty v rámci přezkumu podle § 78 odst. 1 s. ř. s. správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše pokuty zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a souladné se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil a zda uložená pokuta není likvidační (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, či ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02). Soud nemá při hodnocení zákonnosti uložené sankce prostor pro změnu a nahrazení správního uvážení uvážením soudním. Přiměřenost sankce soud může zohlednit v rámci přezkumu podle § 78 odst. 1 s. ř. s. tehdy, pokud by se správní orgán dopustil některé z výše popsanych nezákonností, v jejímž důsledku by výše uložené sankce neobstála (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, č. 2671/2012 Sb. NSS).
30. K námitce nepřiměřenosti pokuty z důvodu, že byla uložena toliko za 1 den, krajský soud předně uvádí, že je nutné vyložit odůvodnění napadeného rozhodnutí tak, že žalobkyně byla uznána vinnou z trvajících přestupku, který trval toliko dne 18. 7. 2018. Trvajícím přestupek je vymezen v § 8 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“). Podle uvedeného ustanovení se trvajícím přestupkem rozumí takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán. Jednání představující trvajícím přestupek tvoří jeden skutek až do okamžiku ukončení deliktního jednání (rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2007, č. j. 5 As 21/2007-99). V případě trvajících přestupků jde právě o udržování protiprávního stavu, které je trestáno (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 57/2012-28). S ohledem na charakter trvajících přestupků bude trvajícím přestupek vymezen zpravidla časovým rozmezím, po které protiprávní stav trval. V této souvislosti krajský soud odkazuje také na § 38 písm. f) přestupkového zákona. Podle něj má správní orgán při hodnocení povahy a závažnosti přestupku (a v návaznosti na to při ukládání druhu a výměry správního trestu) u trvajících přestupků přihlídnout k době, po kterou protiprávní stav trval.
31. Žalobkyně argumentovala v žalobě pouze tím, že pokuta byla uložena za 1 den a při jejím přepočtu na kalendářní rok by její výše činila 21 milionů Kč. Tyto úvahy ale musí krajský soud odmítnout. Správní orgán je při stanovení druhu a výměry sankce povinen přihlídnout ke kritériím uvedeným v § 37 přestupkového zákona. Konečná výše sankce je výsledkem správního uvážení, tedy myšlenkové činnosti úřední osoby jednající za správní orgán, při které zohledňuje jednotlivá zákonná kritéria, nikoliv výsledkem exaktní matematické operace. Úvahy žalobkyně proto nelze označit jinak než jako zavádějící.

32. Ani případná praxe žalovaného, při které došlo např. k uložení pokuty ve výši 80 000 Kč za 14 provozovaných soutěží, resp. 79 000 Kč za období trvání přestupkového jednání delší než dvou měsíců, nemůže být důvodem, pro který by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno. Správní orgány jsou vždy povinny zohlednit individuální okolnosti případu a případně nastavenou praxi přizpůsobit konkrétní situaci.
33. V nyní řešené věci správní orgány takto postupovaly a zohlednily individuální okolnosti případu, které promítly do úvah ohledně kritérií upravených v § 37 přestupkového zákona. Tyto úvahy považuje krajský soud za přiléhavé, přičemž neshledal důvodu je jakkoli korigovat. Lze tedy konstatovat, že uložená pokuta, i s přihlédnutím k maximální možné výši (50 000 000 Kč) není zcela zjevně nepřiměřená.
34. Ani poslední námitka tedy není důvodná.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

35. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. března 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu